

PRAGUE ART MEETS THE (V.I.E.N.N.A.) STREETS
KICK THE HABIT!

České centrum Vídeň, Soho in Ottakring
11. 5. – 24. 6. 2010

Zvyk je formován zkušeností, je ulehčením a zjednodušením našeho konání. **Zvyk** je naší robotickou, automatizační funkcí, která se mimovolně spouští a jen s velkou dávkou reflexe a sebereflexe si vůbec můžeme uvědomit, že se o **zvyk** jedná. **Obyčejně** (tedy ze zvyku) pijeme k snídani kávu, zdravíme sousedy, nezdravíme jiné sousedy. Ze zvyku se i bojíme. Ze zvyku zůstáváme ve vztazích s osobami, na které jsme **zvyklí**. Ze zvyku soudíme. O tom, či onom, podle toho, co se obyčejně pokládá za zvyklost. A je-li to či ono chování/podoba/názor/pohyb/výrazivo v nesouladu s tím, nač jsme **zvyklí**, pak je naše situace nelehká. Buď takový moment vítáme, nebo se bez něho obejdeme. Ale není to tak snadné. Někteří se bez něho obejdeme poměrně ofenzivně. Destruktivně. Jsou ale i tací, kteří reagují kreativně.

Výstava z cyklu **PRAGUE ART MEETS THE (C.I.T.Y.) STREETS v Českém centru ve Vídni** a festival **SOHO in Ottakring**, který se koná již po dvanácté, jsou věnovány zvyku „nepozorovatelnému“, hluboce zakořeněnému a obecně sdílenému. Pod jedním názvem, **KICK THE HABIT!** (Zbavte se předsudků!), se skrývá množství odkazů k aktuálnímu společenskému a kulturnímu dění. Čeští umělci připravili pro obě, tj. výstavu i festival, originální projekty, které reflektují skryté, nenápadné projevy společenské „ofenzívy“ maskované ambivalentním slovíčkem zvyk. Zabývají se našimi společnými předsudky, které, vtěleny do obecně sdílené kultury, nejsou vlastně za předsudky považovány. Zabývají se životy přistěhovalců, pokrytectvím konzumního způsobu života, reflektují projevy **jinakosti** v našem sousedství. A to ať již jde o sousedství přímé (turečtí, srbští a albánští dnes již starousedlíci v Brunnenviertelu), nebo vzdálené (mezinárodní vztahy-nevztahy).

Výstavu pořádá občanské sdružení BonArt ve spolupráci s Českým centrem Vídeň a občanským sdružením Soho in Ottakring za podpory Hlavního města Prahy.

POŘADATELÉ & INFORMACE

Koordinátor projektu:	BonArt, o.s.
Partneři a spolupráce:	České centrum Vídeň, Soho in Ottakring
Kurátoři výstavy a koncepce projektu:	Klára Vomáčková, Marcela Straková

Kontakty:

BonArt, o.s., Wolkerova 1, 160 00 Praha 6
Klára Vomáčková, +420 603 112 036, klavom@seznam.cz, klara@bonartos.cz
Marcela Straková, +420 731 600 651, mar.strakova@gmail.com, mar@bonartos.cz
www.bonartos.cz

České centrum Vídeň, Herrengasse 17, 1010 Wien, www.tschechischeszentrum.at

Verein SOHO IN OTTAKRING

Brunnengasse 68/9, 1160 Wien, ZVR 043535030, Ula Schneider, contact@sohoinottakring.at
t: +43 (0)699 195 33 594

ČESKÉ CENTRUM VÍDEŇ

Martin Káňa – NEBESKÁ

Originální autor složitých narážek na společenské problémy, nás zve do nebe. Odkryjte baldachýn a pochopíte. Co z venku leskne se, zevnitř... A nejen to!

Káňa si prostřednictvím Nebeské pohrává s tenkou hranicí mezi soukromým a veřejným. Právě v posteli, v jednom z nejtímnějších prostorů, mohou vznikat „plány“, které ovlivní dění veřejné... Jak tomu v politice často bývá...

Michal Cimala – MANAGER HAMMER MOBIL KILLER

Michal Cimala si vzal na paškál jeden z nejrozšířenějších českých zlovyků. Nebo spíše dva – a jednou ranou – mobilní telefony a ty, jež bez nich nejsou vůbec ničím, totiž manažery. Příznačné – v Čechách je nejvíce mobilů na jednu „obyčejnou“ hlavu. Manažerů pravděpodobně také.

Linda Čihařová – POSTCARDS / CONCRETE EVOLUTION

Citlivá pozorovatelka okolního, životního prostředí, tentokrát zaostřila na Vídeň. Klasické pohlednice z metropole, které zachycují turisticky nejatraktivnější lokality, namíchala s opravdovými pohledy na město. Vytvořila tak kontrast mezi umělým a reálným, přiznala „jiným místům“ právo existovat mezi nablýskanými kulisami hlavních tříd.

Druhým projektem sice odkazuje také k Vídni, nicméně by se její myšlenka dala zobecnit a aplikovat na náš vztah k přírodě vůbec. Z oken aut, autobusů, vlaků pozorujeme město, které se nám v rychlosti, na níž nejsou naše oči adaptované, slévá v jeden betonový obrazec. Aby se vzápětí přeměnilo v obrázky krajiny, v přirozený přírodní prostor.

AUTOŘI

Michal Cimala

**1975, absolvent Vysoké školy uměleckoprůmyslové v Praze, vystavuje od roku 1997, zastoupen v Národní galerii v Praze.*

Od šperku, přes objekt a malbu, až po audiovizuální show. Umělec, který se s lehkostí pohybuje mezi různými uměleckými formami, aby je svým neotřelým pojetím propojil a pozval nás do svého kreativního ráje, plného neobvyklých vizuálních postřehů. Hnacím motorem Cimalovy tvorby je hra, hravost a jakási dětská (nikoli dětinská) zvědavost, s níž dokáže ležerně a elegantně oprostít každodenní vnímání od vžitých stereotypů a lenosti opravdu se dívat. Neoddělitelnou součástí Cimalovy práce je tvorba textů, hudby a nástrojů pro vlastní kapelu Roxxor.

www.michalcimala.cz

Linda Čihařová

**1982, absolventka VŠUP v Praze, vystavuje od roku 2001, účastnila se několika zahraničních stáží (Academy Beeldene Kunste Maastricht, University of New Mexico, Albuquerque), spolupracuje s vědeckými laboratoři.*

Tvorba Lindy Čihařové má široké rozpětí – pracuje s novými médii, její projekty jsou konceptuální, na pomezí land artu a performance. Mimoto se zabývá kresbou, malbou a fotografií. Čihařová je v pravém slova smyslu multimediální umělkyní, jakousi multiinstrumentalistkou výtvarného umění. Ačkoli se formálně neomezuje ve volbě výrazových prostředků, obsahově je její práce konzistentní - inspiračním zdrojem jí je krajina, příroda a momentem reflexe pak lidské působení na ni. O tom vypovídá snad nejlépe její projekt Emokraj, v němž jednoduchou cestou upozorňuje na naši necitlivost vůči okolnímu prostředí.

www.lindacihar.com

Martin Káňa

**1975, absolvent Akademie výtvarných umění v Praze, vystavuje od roku 1994, zastoupen v Národní galerii v Praze*

Sochař fascinovaný sci-fi, komiksem, novými technologiemi a asijskou (zejména čínskou a japonskou) kulturou ve vztahu k vývoji člověka a kultury. Z tohoto mixu vyrůstají fantaskní, většinou figurativní sochy a objekty vytvořené z rozmanitých materiálů (od kovu po umělou hmotu). Káňa je kritikem pop artu, ač používá jeho výrazových prostředků (Transformer, Atomo, Scooter, Kybernetický samuraj atd.). Sleduje lidskou touhu po dokonalosti a s ní související raketový vývoj technologií, které předběhly náš metabolismus a transformují tak přirozený svět i člověka samého v nevyzpytatelná monstra.

